

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 2016/2011/AN - Aktindsigt i breve til en medlemsstats regering

Afgørelse

Sag 2016/2011/AN - Indledt den 11/11/2011 - Afgørelse af 19/07/2012 - Den vedrørte institution Den Europæiske Centralbank (Løst af institutionen) |

Kort tid før den spanske forfatning blev ændret med henblik på at begrænse den offentlige gæld, anmodede klageren, en spansk advokat, om aktindsigt i et brev fra Den Europæiske Centralbank (ECB) til den spanske regering. ECB afviste både den oprindelige og den genfremsatte begæring i betragtning af, at en sådan udbredelse ville bringe offentlighedens interesse i fare med hensyn til EU's eller en medlemsstats økonomiske og monetære politik.

Ombudsmanden fandt, at ECB i sin udtalelse gav klageren en passende begrundelse, herunder en detaljeret beskrivelse af indholdet af brevet og dets formål. Ombudsmanden gennemgik også de relevante ECB-dokumenter og bekræftede i sin afgørelse, at udbredelsen af brevet ganske rigtigt ville bringe den pågældende interesse i fare. Med ECB-formandens forudgående samtykke bekræftede Ombudsmanden over for klageren, at der i det pågældende brev ikke var forslag til ændringer af den spanske forfatning. I lyset af disse oplysninger fandt klageren, at hans klage var blevet løst.

Ombudsmanden fremsatte en yderligere bemærkning til ECB om, at den fortsat burde betragte gennemsigtighed ikke kun som en juridisk forpligtelse, men også som en mulighed for at styrke sin legitimitet i borgernes øjne.

.Begrundelsen for klagen

1. Den 5. september 2011 indgav klageren en anmodning om aktindsigt til Den Europæiske Centralbank (herefter "ECB"). Klageren anmodede om aktindsigt i et brev, som ECB angiveligt havde sendt til de spanske myndigheder, og som indeholdt "indikationer, henstillinger,

retningslinjer " om budgetspørgsmål ("brevet").

2. Den 12. september 2011 afslog ECB klagerens ansøgning. Den præciserede, at aktindsigt i skrivelsen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i ECB's afgørelse om aktindsigt [1] måtte nægtes, da det ville bringe offentlighedens interesser med hensyn til Unionens eller en medlemsstats monetære og økonomiske politik i fare. Navnlig ville offentliggørelsen af skrivelsen have en negativ indvirkning på effektiviteten af ECB's budskaber til medlemsstaterne som instrumenter til at genoprette investorernes tillid til de finansielle markeder. ECB påpegede, at dette spørgsmål er af allerstørste betydning for en korrekt udvikling af pengepolitikken. Den meddelte også klageren, at han havde mulighed for at indgive en genfremsat begæring til forretningsudvalget.

3. Den 12. september 2011 genfremsatte klageren en begæring til ECB's Direktion. Han erklærede, at hvis brevet havde " *presset* " spanske myndigheder til at gennemføre en forfatningsreform, der begrænser den offentlige gæld [2] , så havde det nævnte organ forstyrret den nationale suverænitet. Spanske borgere har ret til at vide, om forfatningsreformen blev anmodet om af en EU-institution. Desuden fandt klageren, at den undtagelse, som ECB havde påberåbt sig, ikke fandt anvendelse, da fremlæggelsen af skrivelsen på ingen måde kunne bringe den spanske monetære og økonomiske politik i fare. Hvis ECB havde ret, kunne Kommissionen f.eks. ikke offentliggøre sine rapporter om medlemsstaternes økonomiske situation og de tilhørende henstillinger. Ikke desto mindre er sådanne rapporter offentligt tilgængelige.

4. Alternativt anmodede klageren om " *delvis aktindsigt i dokumentet* ", nemlig at ECB skulle underrette ham om, hvorvidt den havde udstedt instrukser eller fremsat en henstilling til den spanske regering, der førte til forfatningsreformen.

5. Den 22. september 2011 afslog ECB den genfremsatte begæring, idet den fandt, at den påberåbte undtagelse fandt anvendelse. ECB fandt, at offentliggørelsen af brevet, selv delvist, " *kan påvirke effektiviteten af de meddelelser, som ECB kan sende* " til medlemsstaterne for at fremme gunstige betingelser for at genoprette investorernes tillid til de finansielle markeder. ECB underrettede klageren om de klagemuligheder, han havde til rådighed i henhold til artikel 228 og 263 i TEUF.

6. Klageren henvendte sig til Den Europæiske Ombudsmand den 4. oktober 2011.

Undersøgelsens genstand

7. Ombudsmanden indledte en undersøgelse af følgende påstand og påstand.

Påstand:

Den Europæiske Centralbank har undladt at give klageren en passende begrundelse for på

grundlag af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i afgørelse ECB/2004/3 at afvise hans genfremsatte begæring om aktindsigt i en skrivelse, som ECB har sendt til de spanske myndigheder, og som angiveligt indeholder indikationer, henstillinger og retningslinjer på budgetområdet.

Påstand:

Den Europæiske Centralbank bør give klageren en tilstrækkelig begrundelse for sin holdning eller give ham aktindsigt i det ønskede dokument, i det mindste i det omfang det er nødvendigt for at afgøre, om dens skrivelse pressede på for en ændring af den spanske forfatning, der begrænser den offentlige gæld.

Undersøgelsen

8. Den 11. november 2011 videresendte Ombudsmanden klagen til ECB's formand med en opfordring til at afgive udtalelse om ovennævnte påstand og påstand. Ombudsmanden meddelte endvidere ECB's formand, at han ønskede at undersøge bankens sagsakter vedrørende klagen. Den 11. december 2011 sendte klageren yderligere korrespondance vedrørende klagen til Ombudsmanden, som sendte den til ECB den 15. november 2011.

9. Den 1. februar 2012 gennemgik Ombudsmandens tjenestegrene ECB's sagsakter vedrørende klagen.

10. ECB afgav udtalelse om klagen den 28. februar 2012. Ombudsmanden fremsendte udtalelsen til klageren med henblik på eventuelle bemærkninger, som han sendte den 6. marts 2012.

Ombudsmandens analyse og konklusioner

A. Påståelse af manglende begrundelse

Argumenter fremført for Ombudsmanden

11. I sin klage anførte klageren, at der ikke kunne være nogen legitim undtagelse fra borgernes ret til at få kendskab til en forfatningsreforms oprindelse, da forfatningen er den "*grundlæggende bestemmelse*" på nationalt plan.

12. I den yderligere korrespondance, der blev sendt til Ombudsmanden den 11. december 2011, tilføjede klageren, at Det Europæiske Råd på et møde i Bruxelles den 9. december 2011 i fuld gennemsigtighed var nået til enighed om en skattepagt, hvori det bl.a. blev anført, at de

nationale forvaltningers forpligtelse til at have budgetter i balance skulle være nedfældet i nationale forfatninger eller tilsvarende lovgivning. De europæiske borgere, hvis nationale forfatninger vil blive ændret i denne henseende, ved således, at den aftale, der blev indgået den 9. december 2011, førte til en sådan reform. Spanske statsborgere bør have samme ret til at få kendskab til baggrunden for ændringen af deres forfatning [som fandt sted før den 9. december 2011].

13. ECB forklarede i sin udtalelse, at skrivelsen blev sendt til den spanske regering i august 2011. Det er en strengt fortrolig meddelelse fra ECB's formand til den spanske premierminister, hvori der gives udtryk for "*ECB's bekymring over den daværende usædvanligt alvorlige og vanskelige situation i den spanske økonomi og konsekvenserne for stabiliteten i euroområdet og opfordrer den spanske regering til beslutsomt og hurtigt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at øge vækstpotentialet og sikre finanspolitisk konsolidering*". De pågældende foranstaltninger bør forbedre arbejdsmarkedets funktion, sikre holdbarheden af de offentlige finanser og yderligere reformere produktmarkedet. ECB anførte, at skrivelsen ikke opfordrede den spanske regering til at ændre forfatningen for at begrænse den offentlige gæld. ECB's mål var at beskytte "*den monetære politiks integritet og effektivitet i euroområdets borgeres bedste interesse*".

14. ECB fandt, at offentliggørelse af skrivelsen ville være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til Unionens monetære politik. Desuden anførte ECB, at det for sig selv er "*af afgørende betydning at være i stand til at formidle relevante og oprigtige budskaber til de europæiske og nationale myndigheder i euroområdet på den måde, som anses for at være mest effektiv til at tjene offentlighedens interesser med hensyn til opfyldelsen af dens mandat*". Dette omfatter om nødvendigt muligheden for at sende uformelle eller fortrolige meddelelser.

15. Med hensyn til begrundelsen for afslaget på klagerens oprindelige og genfremsatte begæringer fandt ECB, at disse var tilstrækkelige. Den henviste til Domstolens og Rettens praksis, hvorefter en begrundelse skal vurderes fra sag til sag "*ikke blot i forhold til ordlyden, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, samt til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område*" [3]. Begrundelsen behøver ikke at dykke ned i alle de relevante faktiske og retlige omstændigheder. I sine skrivelser til klageren kunne ECB ikke have givet flere grunde til, at offentliggørelse ville have skadet den beskyttede interesse, da dette ville have medført "*delvis offentliggørelse*" af dens indhold.

16. Endelig henviste ECB til Domstolens praksis vedrørende det vide skøn, som EU-institutionerne råder over ved vurderingen af, om udbredelsen af dokumenter ville bringe de interesser, der er beskyttet ved artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning 1049/2001 [4], i fare. Det samme bør gælde for ECB ved vurderingen af undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i afgørelse ECB/2004/3. ECB fandt, at den "*efterlevede de gældende procedureregler, herunder begrundelsespligten, og at dens vurdering af almene interesser hverken er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn eller magtfordrejning*".

17. I sine bemærkninger anførte klageren, at ECB ikke besvarede påstanden i

Ombudsmandens undersøgelse, nemlig om skrivelsen "*pressede på for en ændring af den spanske forfatning*". ECB anførte, at den ikke havde opfordret de spanske myndigheder til at gennemføre en sådan reform, men den præciserede ikke, om dens skrivelse foreslog eller foreslog dette resultat. Klageren anførte, at han støttede sig på Ombudsmandens kendskab til skrivelsens indhold for at afklare dette spørgsmål.

18. Klageren anførte, at offentlige myndigheder, både på EU-plan og nationalt plan, i et system baseret på demokratisk legitimitet skal være ansvarlige over for offentligheden for deres handlinger. For borgerne indebærer dette, at der er mulighed for at følge beslutningsprocessen i detaljer og få adgang til de relevante oplysninger. Ingen anden interesse kan gå forud for borgernes interesse i at kontrollere deres regeringer og EU-institutionerne med hensyn til en forfatningsreform. Under alle omstændigheder har ECB ikke godtgjort, at videregivelsen af skrivelsen ville bringe den angiveligt beskyttede offentlige interesse i alvorlig fare. Desuden kunne den have givet forklaringerne i sin udtalelse på det tidspunkt, hvor den besvarede klagerens oprindelige og genfremsatte begæring.

Ombudsmandens vurdering

19. Artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i afgørelsen om aktindsigt i ECB's dokumenter fastsætter, at "*ECB afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af: a) offentlighedens interesse med hensyn til: ... — Fællesskabets eller en medlemsstats finansielle, monetære eller økonomiske politik*". Denne undtagelse fra den generelle regel om aktindsigt er identisk med den, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning 1049/2001.

20. Det skal derfor undersøges, om ECB på det tidspunkt, hvor den gav afslag på den genfremsatte begæring, i) var berettiget til at antage, at undtagelsen vedrørende beskyttelse af den økonomiske og monetære politik i beslutningens artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, fandt anvendelse og ii) behørigt redegjorde for sit synspunkt over for klageren ved hjælp af en passende begrundelse.

21. Med hensyn til anvendeligheden af den undtagelse, som ECB har påberåbt sig, minder Ombudsmanden om EU-Domstolens faste retspraksis vedrørende anvendelsen af de materielle undtagelser vedrørende offentlige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning 1049/2001: "*institutionen skal have et vidt skøn med henblik på at afgøre, om udbredelsen af dokumenter, der vedrører de områder, der er omfattet af disse undtagelser, kan være til skade for offentlighedens interesser*", eftersom "*en sådan afgørelse om afslag er af en kompleks og delikat karakter, som kræver særlig omhu, og at kriterierne i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 er meget generelle*" [5] .

22. Efter at have gennemgået skrivelsen kan Ombudsmanden bekræfte, at ECB præcist har beskrevet sit indhold i sin udtalelse. Han er desuden af den opfattelse, at skrivelsen indeholdt oplysninger, der syntes at være af meget følsom karakter, og påpegede adskillige alvorlige svagheder i den spanske økonomi og deres potentielle konsekvenser; identifikation af de mest

sårbare områder og foreslå foranstaltninger, der kan overvejes for at udrydde dem.

23. Den vanskelige økonomiske og markedsmæssige situation i Spanien på det relevante tidspunkt (dvs. datoen for afslaget på den genfremsatte begæring) er et spørgsmål om offentlighedens kendskab. På grundlag af sin gennemgang af skrivelsen er Ombudsmanden af den opfattelse, at offentliggørelse af ECB's detaljerede analyse af vanskelighederne i den spanske økonomi på det relevante tidspunkt kunne have bragt landets og dets borgeres interesser i fare ved at udsætte det for spekulative trusler på finansmarkederne og dermed undergrave dets økonomiske politik.

24. Ombudsmanden anerkender endvidere betydningen, som ECB understregede, af den åbne kommunikation mellem sidstnævnte og en medlemsstats regering. Selv om denne interesse ikke i sig selv er tilstrækkelig til **generelt** og under **alle** omstændigheder at udelukke sådanne meddelelser fra offentlighedens kendskab, er det ikke desto mindre et forhold, der skal tages i betragtning ved den **konkrete** vurdering af en meddelelse med henblik på at fastslå, om dens udbredelse faktisk ville skade de legitime interesser, der er beskyttet ved ECB's afgørelse om aktindsigt [6]. Ombudsmanden bemærker i denne forbindelse, at det er vigtigt klart at sondre mellem på den ene side ECB, som er en EU-institution, der varetager en centralbanks opgaver i almenhedens interesse, og på den anden side forretningsbanker, der forfølger private interesser.

25. Under disse omstændigheder accepterer Ombudsmanden, at det ikke var urimeligt, som ECB gjorde på det tidspunkt, hvor den afslog klagerens genfremsatte begæring, at det kunne have skadet de interesser, der er beskyttet af undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i ECB's afgørelse om aktindsigt, at offentliggørelse af skrivelsen, selv delvis, kunne have skadet de interesser, der er beskyttet af undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i ECB's afgørelse om aktindsigt.

26. I modsætning til artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001 giver artikel 4, stk. 1, ikke mulighed for en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen. ECB's afgørelse om aktindsigt har også opretholdt denne anden ordning for så vidt angår bankens dokumenter. *Det fremgår af ordlyden af artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001, at et afslag på aktindsigt fra institutionens side er obligatorisk, når udbredelsen af et dokument til offentligheden ville være til skade for de interesser, som denne bestemmelse beskytter, uden at det i et sådant tilfælde er nødvendigt [...] at afveje de krav, der er forbundet med beskyttelsen af disse interesser, i forhold til dem, der følger af andre interesser* " (min fremhævelse). Denne retspraksis finder analog anvendelse på artikel 4, stk. 1, litra a), i ECB's afgørelse om aktindsigt, hvis indhold er identisk med indholdet af forordningens artikel 4, stk. 1, litra a). I modsætning til, hvad klageren har anført, fastsætter hverken forordning 1049/2001 eller ECB's afgørelse om aktindsigt derfor borgernes legitime demokratiske interesse i at fastslå oprindelsen af en forfatningsreform for at tilsidesætte nødvendigheden af at beskytte de interesser, der er fastsat i nævnte afgørelses artikel 4, stk. 1, litra a), andet led.

27. Hvad angår den begrundelse, som ECB har givet klageren med henblik på at afvise både hans oprindelige og genfremsatte begæring, har ECB med rette anført, at

"begrundelseskravet afhænger af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde", og at begrundelsen skal undgå at skade de følsomme interesser, der er beskyttet ved selve undtagelsen. I den foreliggende sag er Ombudsmanden imidlertid af den opfattelse, at en simpel henvisning til de interesser, der ville blive bragt i fare, uden nogen forklaring, der knytter en eventuel skade til disse interesser med dokumentets konkrete indhold, ikke var tilstrækkelig til at opfylde den fornødne begrundelse.

28. Ombudsmanden bemærker imidlertid, at ECB under sin undersøgelse af denne klage gennemgik den holdning, den havde indtaget som svar på de oprindelige og genfremsatte begæring, og tilpassede sin oprindelige begrundelse til den fornødne standard. Efter ECB's opfattelse foretog ECB en konkret vurdering af skrivelserens indhold og beskrev den tilstrækkeligt detaljeret til, at den kunne give et indtryk af, hvor følsomt dette indhold var. ECB forklarede også både grundene til, at den sendte brevet til de spanske myndigheder, og de hensigter, der lå til grund herfor. Dette konkrete grundlag kombineret med vurderingen af de risici, som udbredelsen af oplysninger ville indebære for de beskyttede interesser, som er indeholdt i dens oprindelige svar til klageren, gør det objektivt muligt for klageren at fastslå, hvorfor fremlæggelsen af oplysninger blev afvist i den pågældende sag.

29. Under en retssag til prøvelse af en afgørelse om afslag på aktindsigt i et dokument er det spørgsmål, om den pågældende afgørelse skal annulleres. I denne forbindelse har Retten fastslået, at "[s]åfremt en *beslutning indeholder en begrundelse af en eller anden art [...], kan denne begrundelse ikke udvikles og forklares for første gang efterfølgende*" for Domstolen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder [8]. Da Ombudsmanden ikke har beføjelse til at annullere en afgørelse, opfylder Ombudsmandens procedurer forskellige kriterier og har ikke nødvendigvis samme formål som retslige procedurer. I den foreliggende sag finder Ombudsmanden ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at kritisere ECB's oprindelige begrundelse for sin afgørelse om at afslå den genfremsatte begæring. Ombudsmanden vil dog komme med en yderligere bemærkning nedenfor og opfordre ECB til at fokusere på kvaliteten af sin begrundelse, når den besvarer anmodninger om aktindsigt.

30. Klageren anførte i sine bemærkninger, at ECB efter hans opfattelse ikke fuldt ud havde behandlet påstanden i Ombudsmandens undersøgelse, for så vidt som den ikke forklarede, om skrivelsen havde foranlediget den spanske forfatningsreform fra 2011. Han anførte, at dette var et spørgsmål, der skulle afklares af Ombudsmanden, som havde set skrivelsen.

31. I henhold til artikel 14, stk. 2, litra a), i hans gennemførelsesbestemmelser [9] kan Ombudsmanden ikke videregive oplysninger, der er indhentet under en kontrol af dokumenter, der er blevet identificeret som fortrolige. For at kunne imødekomme klagerens anmodning anmodede Ombudsmanden den 14. juni 2012 i forbindelse med et møde med ECB's formand om hans samtykke til at underrette klageren om en omstændighed, som Ombudsmanden er bekendt med fra sin kontrolundersøgelse, nemlig at skrivelsen ikke indeholder forslag til ændringer af den spanske forfatning. Formanden accepterede straks denne anmodning, og Ombudsmandens tjenestegrene underrettede klageren herom den 18. juni 2012. Klageren bekræftede, at han i lyset af disse yderligere oplysninger mener, at hans klage er afgjort.

32. Ombudsmanden takker klageren for den tillid, han har vist, og glæder sig også over ECB's konstruktive og samarbejdsvillige holdning under hele sin undersøgelse.

33. I lyset af ovenstående mener Ombudsmanden, at ECB har afgjort klagen.

B. Konklusioner

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Den Europæiske Centralbank har afgjort klagen.

Klageren og ECB vil blive underrettet om denne afgørelse.

Yderligere bemærkninger

Ombudsmanden opfordrer Den Europæiske Centralbank til fortsat at betragte offentliggørelsen af dokumenter til offentligheden og begrundelsen for afgørelser om afslag på aktindsigt ikke kun som retlige forpligtelser, men også som en mulighed for at vise sin tilslutning til princippet om gennemsigtighed og dermed øge dens legitimitet i borgernes øjne.

P. Nikiforos Diamandouros

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. juli 2012

[1] Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/258/EF af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 42).

[2] Reform af artikel 135 i den spanske forfatning af 27. september 2011. Spansk EUT 233/2011, afsnit I, s. 101931.

[3] ECB citerede sag C-122/94, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1996 I, s. 811, præmis 29; Sag C-41/00 P, *Interporc mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 2125, præmis 55; Sag T-188/98, *Kujer mod Rådet*, Sml. 2000 II, s. 1959, præmis 36; Forenede sager T-355/04 og T-466/04, *Co-Frutta mod Kommissionen*, Sml. 2010 II, s. 1, præmis 100.

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145, s. 43.

[5] Sag C-266/05 P, *Sison mod Rådet*, Sml. 2007 I, s. 1233, præmis 34-36; og T-362/08, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH mod Kommissionen*, dom af 13. januar 2011, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 104.

[6] EU-Domstolen har således klart fastslået, at institutionerne ved behandlingen af en begæring om aktindsigt skal foretage en konkret undersøgelse af hvert enkelt dokument. Den blotte omstændighed, at et dokument vedrører en interesse, der er beskyttet af en undtagelse, er ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde anvendelsen af denne undtagelse. Tværtimod skal den pågældende institution i princippet forklare, hvorledes udbredelsen af dokumentet konkret og effektivt kan være til skade for den interesse, der er beskyttet af den påberåbte undtagelse. Desuden skal risikoen for krænkelse af beskyttede interesser være rimeligt forudsigelig og ikke rent hypotetisk. Sag C-506/08 P, *Sverige mod MyTravel og Kommissionen*, dom af 21. juli 2011, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 76; Sag T-250/08, *Bachelor mod Kommissionen*, dom af 24. maj 2011, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 78; Sag T-166/05, *Borax Europe mod Kommissionen*, dom af 11. marts 2009, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 88; Forenede sager C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, *Sverige m.fl. mod API og Kommissionen*, dom af 21. september 2010, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 72; Forenede sager C-39/05 P og C-52/05 P, *Sverige og Turco mod Rådet*, Sml. 2008 I, s. 1429, præmis 43; Sag T-2/03, *Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen*, Sml. 2005 II, s. 1121, præmis 69; Dommen i sagen *Sison mod Rådet*, nævnt ovenfor i fodnote 5, præmis 75.

[7] Dommen i sagen *Sison mod Rådet*, nævnt ovenfor i fodnote 5, præmis 46, Forenede sager T-3/00 og 337/04, *Pitsiorlas mod Rådet og ECB*, Sml. 2007 II, s. 4779, præmis 227.

[8] Jf. dommen i sagen *Pitsiorlas mod Rådet og ECB*, nævnt ovenfor i fodnote 7, præmis 278.

[9] Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser af 8. juli 2002, ændret ved Ombudsmandens afgørelser af 5. april 2004 og 3. december 2008.

Findes på:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Link]